

hed på det område, men det kan vi måske finde sammen om senere. Hvem ved?

På ældreområdet er vi tilfredse med, at de ældre, som får hjemmehjælp, nu har mulighed for at få privat erstatningshjemmehjælp. Vi mener også, der er nået noget på ældreboligområdet, men det er også noget, der skal følges op siden hen.

Vi er tilfredse med, at regeringen har annulleret de nye skatter og afgifter på specielt erhvervslivet, som den tidligere SR-regering lagde op til i sit finanslovsforslag for 2002.

På arbejdsmarkedsområdet kan vi konstatere, at regeringen på nogle strækninger har taget fat på at skabe mere frihed på arbejdsmarkedet og på andre strækninger har brug for hjælp til også at stå fast på tidligere synspunkter. Men alt i alt er der sket fremskridt, hvad organisationsfriheden angår.

Vi er også tilfredse med det oplæg, som regeringen har fremlagt her i foråret om flere i arbejde. Det er i virkeligheden et enormt vigtigt oplæg, dels fordi vi i de kommende år har brug for at udvide arbejdsstyrken, dels selvfølgelig også fordi vi ikke bare har brug for at få integreret de mange nydanskere, men også de stadig flere ældre danskere, der ikke er i arbejde, på arbejdsmarkedet.

Vi ser i særdeleshed frem til at få diskuteret spørgsmålet om integration under den overskrift, fordi vi tror, det er muligt at nå regeringen på lige præcis dette område, hvor regeringen i større omfang vil kæde rettigheder og pligter sammen og stille forventninger, vil jeg kalde det, til de ledige kontanthjælpsmodtagere. Det er faktisk en menneskeværddig politik at gøre det. Vi ser også frem til det, fordi vi, når det gælder udlændingeområdet i øvrigt, jo ikke har været så glade – for nu at sige det mildt – for de forslag, regeringen har lagt frem, og for de aftaler, som er indgået med Dansk Folkeparti på lige præcis det område. Vi finder, det er ærgerligt, og vi finder faktisk også, at det er i strid med det, som blev tilkendegivet fra både Venstres og De Konservatives side under valgkampen: at man ville søge et bredt samarbejde om udlændingepolitikken. Reelt har man ikke villet vige fra egne positioner med henblik på at nå et nationalt kompromis på området.

Begejstringen for regeringens politik kan til gengæld ligge på lille sted, når det gælder spørgsmål som miljø, kultur og uddannelse. På miljøområdet må vi konstatere, at den indsats, der har været gjort over de sidste årtier for at

bringe vedvarende energi ind i en stærkere position i vores energiforsyning, er blevet sat år tilbage med regeringens nedskæringer på det område. På det kulturelle område er der efter vores opfattelse også gået for hårdt til den. De kulturelle vækstlag rammes, og beslutningen om at flytte Rigsarkivet fra København til Odense er efter vores opfattelse hverken kulturpolitisk eller regionalpolitisk velbegrundet.

På uddannelsesområdet har vi især været optaget af det, der er sket, fordi regeringen har valgt at bryde folkeskoleforliget. Vi synes, det er ærgerligt, fordi folkeskoleforliget faktisk har sikret en så vigtig samfundsinstitution som folkeskolen stabilitet og ro. Det er brudt nu, og det er brudt på et tidspunkt, hvor den gamle folkeskoleforligskreds ellers skulle have truffet vigtige beslutninger, også om folkeskolens fremtid, på baggrund af forsøgs- og udviklingsprogrammet »Folkeskolen år 2000«, som har været igangsat og er blevet evalueret. Jeg vil godt sige, at det er her, hr. Jens Rohde kommer ind i billedet i min tale. Han spurgte tidligere i debatten, og vi vil selvfølgelig fra Kristeligt Folkepartis side også gerne være med til at forbedre folkeskolen og gøre en god skole bedre.

Kl. 21.30

Vi vil godt være med til at diskutere faglighed, som Venstre vil, men det fordrer jo en diskussion om indhold og metoder. Faglighed er jo ikke bare flere timer eller meget større hold end dem, man har i dag. Faglighed er også et spørgsmål om, hvor mange lærere der er i folkeskolen til hvor mange elever. Det er et spørgsmål om minimumstimetallet, hvor vi godt inden for den nuværende folkeskolelovs rammer vil være med til at se på de forskelle, der vitterlig er kommunerne imellem.

At få en bedre folkeskole er for Kristeligt Folkeparti også et spørgsmål om at styrke de kulturbærende kreative og musiske fag; det er at se på de fysiske rammer, som i virkeligheden er altafgørende for det liv, der skal udfolde sig i folkeskolen.

Vi synes, som det er sagt tidligere i debatten, at vi har en god folkeskole, men vi synes selvfølgelig også, at den kan blive bedre. Men forudsætningen for, at folkeskolen faktisk også får nogle gode rammer at udvikle sig under politisk set, er et forlig. Derfor vil vi godt opfordre regeringen til ikke bare at indkalde til forhandlinger om folkeskolen, men også til at indkalde til forhandlinger, der kan føre til et nyt folkeskoleforlig, så vi giver folkeskolen de gode rammer at